

ствіе“ ако да не бъше се тогава случило да убиятъ Султанъ Азиса, и да се възари Султанъ Муратъ, който, слѣдъ въскачването си на Султанскія престолъ, незабавно прогласи и издеде Амнистія за политическитѣ и пр., нѣкои престъпници.

Слѣдъ това, да спомянемъ и за памятникъ-ть, въздигнатъ на горѣупомянхата мястностъ *Дараджса*, на която сѫ бѣсили Турцитѣ нашитѣ възстанници въ ветитѣ и нови времена. Той е построенъ въ 1883 год. и е освятенъ на 25 Юнія 1884 год.: той достопамятенъ день за Велико Търново, въ който побѣдоноснитѣ Руски войски подъ предводителството на Генералъ Гурко го освободиха отъ турското владичество. Това освященіе на памятника бъше едно отъ най тържественнитѣ; и — въ него денъ, събрания многооброенъ народъ доказа най блѣскаво: „че въ дѣлбочината на сърдцето му има вѣчъ отдавна въздигнатъ единъ „*нравственъ памятникъ*“ на душевна благодарность къмъ поборниците и мѫчениците за нашето народно освобожденіе отъ турското иго.“ — Този памятникъ е направенъ отъ единъ много коравъ бѣль камакъ. Той е доволно високъ до 7 метра; подножието му, или педестала му, е четвѣртито, и до 1 метръ и 30 сантиметра дебело въ диаметъръ. Надъ това подножие е поставена по-отгорната часть на памятника; отъ четири страни на която сѫ поставени бѣли и гладки плочи, предопредѣлени за надписи. На отпредната плоча къмъ широкія путь що води къмъ града, има написано съ голѣми златни букви слѣдующето:—
